ΤΟ Οἰνοχώρι

ΜΗΝΙΑΙΑ ΕΦΗΜΕΡΙΣ «ΣΥΛΛΟΓΟΥ ΟΙΝΟΧΩΡΙΤΩΝ ΠΑΡΝΑΣΣΙΔΟΣ»

ΣΥΝΤΑΣΣΕΤΑΙ ΥΠΟ ΤΟΥ Δ. Σ. ΤΟΥ ΣΥΛΛΟΓΟΥ
Διεύθυνσις: Σταδίου 51 (Β' ὄροφος — Γραφεῖον 10)

ΑΘΗΝΑΙ (Τ. Τ. 121)
Τηλ. 3214.871

ΙΟΥΝΙΟΣ 1974
Ἀριθμ. Φύλλου 18 — Δραχ. 1

Θέτομεν ὑπ' ὄψιν τῶν ἁρμοδίων

ΠΟΙΑ ΕΡΓΑ ΠΡΕΠΕΙ ΝΑ ΓΙΝΟΥΝ ΣΤΟ ΟΙΝΟΧΩΡΙ

Ἡ Κοινότης Οἰνοχωρίου, χάρις εἰς τὸν μόχθον τῶν προοδευτικῶν της κατοίκων καὶ τὴν συνδρομὴν τῆς Πολιτείας, ἐμφανίζει σταθερὰν οἰκονομικήν, κοινωνικὴν καὶ πολιτιστικὴν ἀνάπτυξιν.

Ἡ πλήρης ἀνάπτυξις αὐτῆς προϋποθέτει τὴν συνέχισιν τῶν παραγωγικῶν ἐπενδύσεων ὑπὸ τῶν γεωργοκτηνοτρόφων κατοίκων της, ἀλλὰ καὶ ἐπενδύσεις τοῦ Δημοσίου δι' ἔργα ὑποδομῆς.

Οἱ κάτοικοι μὲ θυσίας καὶ πρωτοβουλίας συνεχίζουν τὴν δυναμικὴν ἀξιοποίησιν τῶν πλουσιοπαραγωγικῶν πόρων τῆς Κοινότητος.

Παραμένει ἡ συνέχισις τῆς συμβολῆς τῆς Πολιτείας διὰ τὴν ἐκτέλεσιν τῶν ἀναγκαίων ἔργων ὑποδομῆς.

Τὰ πρὸς ἐκτέλεσιν σχετικὰ ἔργα εἶναι πολλά. Ἡ πραγματοποίησις ὅμως τῶν κατωτέρω ὀλίγων, κατὰ τὸ ἔτος 1974, θὰ συντελέσῃ εἰς τὴν σταδιακὴν ὁλοκλήρωσίν των.

Εἰς τὰ πρὸς ἐκτέλεσιν ἔργα τὸ ἔτος 1974 πρέπει νὰ συμπεριληφθοῦν καὶ τὰ κατωτέρω:

1) Ἀναμόρφωσις καὶ ἀσφαλτόστρωσις τῆς ὁδοῦ Οἰνοχωρίου — Πύργου, ἐκ τεσσάρων (4) χιλιομέτρων, διὰ τῆς ὁποίας καὶ μόνον θὰ ἐξασφαλισθῇ ἡ ἀνύπαρκτος συγκοινωνιακὴ σύνδεσις τῆς Κοινότητος.

2) Ἐκτέλεσις τεχνικῶν ἔργων σταθεροποιήσεως τῆς δασικῆς ὁδοῦ Οἰνοχωρίου — Ἁγίου Βασιλείου.

3) Ἐκτέλεσις τεχνικῶν ἔργων σταθεροποιήσεως τῆς ἐπαρχιακῆς ὁδοῦ Οἰνοχωρίου — Σκλήθρου — Καλοσκοπῆς.

4) Κατασκευὴ ἀγροτικῶν ὁδῶν πρὸς ἀγροτικὰς περιοχὰς Παλιάμπελα καὶ Ἰσιώματα — Ζερέλια, συνολικοῦ μήκους 1.500 μέτρων.

5) Διαμόρφωσις καὶ τσιμεντόστρωσις τῶν κοινοτικῶν ὁδῶν.

6) Ὁλοκλήρωσις τῶν ἔργων κατασκευῆς τοῦ συγκοινωνιακοῦ κόμβου Οἰνοχωρίου — Σκλήθρου — Καλοσκοπῆς.

7) Ἀναδάσωσις ἀσκεπῶν κοινοτικῶν ἐκτάσεων.

8) Δενδροφύτευσις τῶν ἐξ ἐπιχωματώσεων ἀκαλύπτων πρανῶν τῆς ἐπαρχιακῆς ὁδοῦ Οἰνοχωρίου — Σκλήθρου — Καλοσκοπῆς.

Πιστεύομεν ὅτι αἱ ὑπηρεσίαι τῆς Νομαρχίας Φωκίδος, αἱ ὁποῖαι ἐπιδεικνύουν ἐπανετὴν δραστηριότητα, διὰ τὴν ἐπίλυσιν τῶν προβλημάτων καὶ τῶν ἀναγκῶν τῆς περιοχῆς μας, θὰ συνδράμουν τὴν ταχυτέραν ἐκτέλεσιν τῶν ἀνωτέρω ἔργων εἰς τὴν κοινότητά μας.

ΤΟ «ΞΕΚΟΙΛΙΑΣΜΑ» ΤΗΣ ΓΚΙΩΝΑΣ

Ὅσοι ἔτυχε νὰ ἐκδράμουν ἢ πρόκειται νὰ μετιοῦν εἰς τὸ Β.Α. τμῆμα τοῦ Νομοῦ Φωκίδος καὶ δὴ εἰς τὴν περιοχὴν ὅπου διαχωρίζονται αἱ ὀρεσειραὶ τοῦ Παρνασσοῦ καὶ τῆς Γκιώνας, καὶ εἰδικώτερα ἐκεῖνος ὁ ὁποῖος θὰ θελήσῃ νὰ ἀκολουθήσῃ τὴν ὁδικὴν διαδρομὴν ἀπὸ ΚΑΣΤΕΛΙΑ πρὸς ΟΙΝΟΧΩΡΙΟΝ — ΚΑΛΟΣΚΟΠΗΝ ἢ ΖΑΓΚΑΝΑ, θὰ ἀντικρύσῃ μὲ φρίκη ὅτι:

— Ἡ ὑπερήφανη Γκιώνα κατεδαφίζεται! Κυριολεκτικὰ ξεκοιλιάζεται!

— Τὰ μοναδικὰ εἰς πλοῦτον δάση της ἀποψιλοῦνται.

— Οἱ βοσκότοποι τῆς περιοχῆς ἀνασκάπτονται καὶ γίνονται σωροὶ λίθων καὶ χωμάτων, ποὺ μὲ τὴν πρώτην καταιγιστικὴν βροχὴ θὰ γίνουν βόρβορος ποὺ θὰ καταπνίξῃ τὰς πεδινὰς ἐκτάσεις.

— Τοὺς καταπράσινους λόφους καὶ τὰς ἀφθάστου ὡραιότητος, ἂν ὄχι μοναδικάς, δουνοπλαγιὰς ἀνασκάπτουν χωρὶς λύπην ἀπειράριθμα μηχανήματα ἐξορύξεως βωξίτου.

ΠΕΡΙΕΡΓΟΝ! Προπολεμικῶς, ἡ ἐξόρυξις τοῦ βωξίτου γινόταν δι' ὑπογείων στοῶν, οἱ ὁποῖες δὲν ἔβλαπτον τὴν ὡραιότητα τοῦ τοπίου. Ἡ σημερινὴ τεχνολογία καὶ τὰ διατιθέμενα πλούσια μηχανικὰ μέσα τὰ ὁποῖα παρέχουν πολλαπλασίας δυνατότητας ἐξορύξεως τοῦ βωξίτου μὲ μεγαλυτέραν εὐκολίαν καὶ ἄνευ βλάβης τοῦ τοπίου, διατί χρησιμοποιοῦνται σαδιστικῶς διὰ τὴν ὁλοκληρωτικὴν καταστροφὴν τοῦ τοπίου;

Δὲν εἶναι δυνατὴ ἡ διὰ στοῶν ἐξόρυξις τοῦ βωξίτου, ὡς ἐγένετο προπολεμικῶς, διὰ τὴν ἀπόληψιν τῶν πλουτοφόρων κοιτασμάτων καὶ τὴν σωτηρίαν τοῦ Ἑλληνικοῦ δουνοῦ, τῶν βοσκοτόπων, τοῦ περικαλλοῦς καὶ πλουτοφόρου δάσους, τὸ ὁποῖον ἀποτελεῖ τὴν καλλιτέραν ἐθνικὴν κληρονομίαν;

Ὁ βωξίτης, μὴ ἀνανεώσιμος πλουτοφόρος πηγή, ἐντὸς ὀλίγων ἐτῶν θὰ μεταφερθῇ εἰς τὰς βωξιτοβόρους βιομηχανίας ξένων κρατῶν καὶ μετ' ὀλίγον θὰ στειρεύσῃ ἡ πηγὴ πλούτου, ἀλλὰ μὲ τὴν ἐνεργουμένην ληστρικὴν ἐξόρυξιν θὰ ἐξαφανισθοῦν καὶ οἱ πλούσιοι φυσικοὶ πόροι οἱ ὁποῖοι προσέφερον πλοῦτον, ἐπὶ χιλιετηρίδας, εἰς τὴν ἐθνικὴν οἰκονομίαν καὶ θὰ προσφέρουν, ἐφ' ὅσον διαφυλαχθοῦν, πλοῦτον εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ἐπισημαίνομεν τὸ διατραττόμενον ἀνεπανόρθωτον κακὸν εἰς τὸν ἐθνικὸν χῶρον, καὶ μεταφέρομεν τὴν ἀγωνίαν:

— Τῶν δασεργατῶν τῆς περιοχῆς, οἱ ὁποῖοι βλέπουν νὰ καταστρέφονται τὰ πλουτοφόρα δάση τὰ ὁποῖα ἔδωσαν εἰσόδημα εἰς αὐτοὺς καὶ τοὺς προγόνους των καὶ ἀποτελοῦν τὴν ἐλπίδα τῶν παιδιῶν τους.

— Τῶν κτηνοτρόφων, οἱ ὁποῖοι βλέπουν νὰ καταστρέφωνται οἱ βοσκότοποι τοῦ τόπου τους.

— Τῶν γεωργῶν, οἱ ὁποῖοι βλέπουν νὰ καταστρέφωνται ἀνεπανορθώτως τὰ χωράφια τους.

— Τῶν γεωργῶν καὶ κτηνοτρόφων τῶν συνεχομένων πεδινῶν ἐκτάσεων, οἱ ὁποῖοι διαβλέπουν τὸν κίνδυνον καταστρεπτικῶν πλημμυρῶν, ἀπὸ τὰς ὁποίας θὰ κινδυνεύσουν καλλιέργειαι καὶ βοσκότοποι.

— Τῶν ἀπανταχοῦ φίλων τῆς περιοχῆς, οἱ ὁποῖοι, μαγεμένοι ἀπὸ τὴν

Συνέχεια στὴν σελίδα 2

ΤΟ "ΣΤΟΛΙΔΙ ΤΗΣ ΓΚΙΩΝΑΣ,,

Τὰ χωριὰ ἐρημώνουν. Μοναδική, ἴσως, ἐξαίρεσις τὸ ΟΙΝΟΧΩΡΙ: Τὰ τελευταῖα χρόνια ἀξιοποιεῖται καὶ ἀναπτύσσεται ἁλματωδῶς. Κι' ὅμως στερεῖται συγκοινωνίας ἐξ αἰτίας 4 χιλιομέτρων δρόμου, κακῆς ὁπωσδήποτε ποιότητος. Γιατί; Εἰς τὴν φωτογραφίαν τὸ νότιον τμῆμα τοῦ χωριοῦ.

ΓΙΑ 4 ΧΙΛΙΟΜΕΤΡΑ ΔΡΟΜΟΥ ΔΕΝ ΕΧΟΥΜΕ ΣΥΓΚΟΙΝΩΝΙΑ

Ἡ Κοινότης ΟΙΝΟΧΩΡΙΟΥ ΦΩΚΙΔΟΣ στερεῖται συγκοινωνιακῆς συνδέσεως μὲ τὰ Διοικητικὰ Κέντρα ΓΡΑΒΙΑΣ — ΑΜΦΙΚΛΕΙΑΣ — ΑΜΦΙΣΣΗΣ καὶ ὡς ἐκ τούτου οἱ κάτοικοι αὐτῆς ὑφίστανται ὑπερμέτρους οἰκονομικὰς θυσίας (χρῆσις ταξί) ἢ ταλαιπωρίας (ὁδοιπορία ὡρῶν) διὰ νὰ μεταβοῦν εἰς τὰ ἐν λόγῳ Κέντρα πρὸς διεκπεραίωσιν Διοικητικῶν καὶ Τραπεζικῶν ὑποθέσεων.

Αἱ ἁρμόδιαι τεχνικαὶ ὑπηρεσίαι τῆς ΝΟΜΑΡΧΙΑΣ ΦΩΚΙΔΟΣ ἐγνωμάτευσαν ὅτι ἡ συγκοινωνιακὴ σύνδεσις καθίσταται ἀδύνατος λόγῳ ἀκαταλληλότητος τοῦ ὁδικοῦ τμήματος ΠΥΡΓΟΥ — ΟΙΝΟΧΩΡΙΟΥ, ἐκ τεσσάρων χιλιομέτρων.

Ποιοῦμεθα ἔκκλησιν πρὸς τὰς ἁρμοδίας Ὑπηρεσίας τῶν ἀνωτέρω Ὑπουργείων διὰ τὴν ἐξεύρεσιν τῶν μέσων βελτιώσεως τοῦ ἑκ τεσσάρων (4) χιλιομέτρων, ἐν λόγῳ ὁδικοῦ τμήματος καὶ τὴν μετὰ ταῦτα συγκοινωνιακὴν σύνδεσιν τῆς Κοινότητος μὲ τὰ ἀνωτέρω Διοικητικὰ Κέντρα.

ΔΩΡΕΑΙ - ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ - ΕΝΙΣΧΥΣΕΙΣ

Ὑπὲρ ἀνακατασκευῆς τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ Κοιμήσεως Θεοτόκου

Π. Κ. Παπαναγιώτου	Δραχμ.	5.000
Κωνστ. Ἀπ. Ρούλιας	»	5.000
Κούλα Κ. Ρούλια	»	5.000
Εὐθύμιος Ἀπ. Ρούλιας	»	5.000
Γεώργιος Πουρνάρας	»	5.000
Σπύρος Ἀθ. Ρούλιας	»	5.000
Ἀθ. Στ. Παπαπαναγιώτου	»	3.000
Περικλῆς Κοτσιμπὸς	»	1.000
Ἀλεξ. Κ. Παπαπαναγιώτου	»	1.000
Σύλλογος Οἰνοχωριτῶν	»	10.000

Ὑπὲρ τοῦ Συλλόγου

Γ. Ι. Ἀποστολόπουλος	Δραχμ.	300
Ἀθανάσιος Δ. Κασδῆς	»	500

Ὑπὲρ τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ Ἁγίας Αἰκατερίνης

Κώστας Ρούλιας	Δραχμ.	3.000
Π. Θ. Παπαπαναγιώτου	»	1.000
Χρῆστος Π. Ρούλιας	»	100
Εὐθ. Ι. Ἀποστολόπουλος	»	1.600
Χρῆστος Π. Ρούλιας (Ἡράκλεια)	»	500
Λίκατ. Π. Παπαπαναγιώτου (Ἀμερική)	»	280
Χρῆστος Παπαδήμας	»	500
Δημήτριος Ρήγας	»	100

ΓΝΩΣΤΟΠΟΙΗΣΙΣ

Ἐντὸς τῶν ἡμερῶν ἀρχίζει ἡ γενικὴ ἐπισκευὴ τῆς ἐκκλησίας τοῦ χωριοῦ μας Ἁγίας Αἰκατερίνης. Ἐνισχύσατε μὲ ὅλας τὰς δυνάμεις σας τὴν ἐκτέλεσιν τοῦ θεαρέστου αὐτοῦ ἔργου. Ἀποστείλατε τὸν ὀβολόν σας εἰς τὸν ταμίαν τῆς ἐκκλησίας κ. Ἀθανάσιον Ἰ. Ρούλιαν — Οἰνοχώριον.

«ΤΟ ΟΙΝΟΧΩΡΙ»
ΜΗΝΙΑΙΑ ΕΦΗΜΕΡΙΣ
ΙΟΥΝΙΟΣ 1974 — ΑΘΗΝΑΙ

Ἰδιοκτήτης - Ἐκδότης
ΣΥΛΛΟΓΟΣ ΟΙΝΟΧΩΡΙΤΩΝ ΠΑΡΝΑΣΣΙΔΟΣ

Διευθυντὴς Συντάξεως
ΚΩΣΤΑΣ ΡΟΥΛΙΑΣ
Μενάνδρου 75 - Ἀθῆναι

Ὑπεύθυνος Τυπογραφείου
ΒΑΣΙΛΗΣ ΡΟΥΤΖΟΥΝΗΣ
Βίκτωρος Οὐγκὼ 27 - Ἀθῆναι

ΠΡΟΣΚΥΝΗΜΑ ΣΤΗΝ ΑΓΙΑ ΑΙΚΑΤΕΡΙΝΗ ΟΙΝΟΧΩΡΙΟΥ

Ὅσοι ξεκίνησαν τὸ Σάββατο (24 - 11 - 73), παραμονὴ τῆς Ἁγίας Αἰκατερίνης, μὲ τὸ πούλμαν ποὺ μετέφερε τοὺς προσκυνητὰς στὸ χωριό μας, θὰ διατηροῦν τὴν πιὸ γλυκειὰ ἀνάμνηση ἀπὸ τὴν ὄμορφη συντροφιά, τὸ ὄμορφο ταξίδι καὶ τὶς τόσο ζεστὲς καὶ ἡλιόλουστες ἡμέρες τοῦ Νοέμβρη.

Ἡ προστάτιδα τοῦ χωριοῦ μας, θάλεγε κανείς, θέλησε νὰ κάνη τὴν ὑποδοχὴ καὶ τὴν παραμονὴ τῶν πιστῶν στὸ χωριό μας πιὸ χαρούμενη ἀπὸ κάθε ἄλλη φορά.

Βρήκανε τὸ χωριὸ μας ὅπως πάντα ἁπλὸ καὶ πρόσχαρο. Ἡ λίγη παγωνιὰ τσουρούφλησε τὰ τελευταῖα ξεβλαστήματα στοὺς πράσινους κήπους, λίγες μηλιὲς κρατοῦν ἀκόμα τὸν πλούσιο πορφυρὸ καρπό τους, οἱ κληματαριὲς προσφέρουν τὰ τελευταῖα χρυσὰ ἢ πορφυρὰ τσαμπιά τους, γιὰ νὰ μείνουν στὰ περιβόλια κυρίαρχα τὰ πλούσια χειμερινὰ λαχανικά.

Τὴ ζεστασιὰ ποὺ ἐπεφύλαξε ἡ ἡλιόλουστη ἡμέρα θὰ διαδεχθῇ ἡ νυκτερινὴ ἁπαλὴ παγωνιά. Στὰ παραγώνια, συντροφιὰ μὲ τὰ πυρακτωμένα κοντσόρια τῆς βελανιδιᾶς θὰ στηθοῦν οἱ συντροφιὲς ἀπὸ τοὺς ντόπιους καὶ τοὺς ἐπισκέπτες τοῦ χωριοῦ. Οἱ φίλοι τοῦ ὀβελιὰ καὶ τοῦ κρασιοῦ συγκροτοῦν συντροφιὲς στὰ ταβερνάκια τοῦ χωριοῦ.

Θὰ φίγη ἡ νύχτα. Ξημερώνει ἡ νέα χαρούμενη ἡμέρα. Ἡ καμπάνα τοῦ χωριοῦ ξυπνᾶ πρόσχαρα κι αὐτοὺς ποὺ βράδιναν νὰ ἐγερθοῦν. Προσκλητήριο χαμόσυνο. Σήμερα γιορτάζει ἡ προστάτιδα τοῦ χωριοῦ. Σὲ λίγο, στοὺς καλοστρωμένους καὶ πεντακάθαρους δρόμους θὰ ἀκουσθοῦν τὰ βήματα ἀπὸ τοὺς πιστοὺς ποὺ ὁδεύουν μὲ χαρὰ στὴ θεία της χάρη.

Πλημμύρισε ἡ Ἐκκλησιά. Θεία κατάνυξη. Ἱερὴ μυσταγωγία. Ἡ θεία λειτουργία τελείωσε. Πλημμύρισε ἡ πλατεῖα τοῦ χωριοῦ ἀπὸ τοὺς πιστούς. Ἡ κοσμοσυροὴ θυμίζει τὰ παλιὰ καλὰ χρόνια, ποὺ τὸ χωριὸ διατηροῦσε ὁλόκληρο τὸ ἀνθρώπινο δυναμικό του. Οἱ σημερινοὶ μόνιμοι κάτοικοι ὀλίγοι. Ἡ αἰσιοδοξία διαδέχεται τὴν πρόσκαιρη ἀπαισιοδοξία. Ἡ γέφυρα ἐπαφῆς τῶν φίλων τοῦ χωριοῦ μας καὶ τῶν ξενητεμένων μεγαλώνει. Νέα σπίτια, νέοι ἄνθρωποι, ἕνα ἀνανεωμένο χωριὸ ὄμορφο, ζωντανὸ καὶ πρόσχαρο, ἀποτελεῖ τὸν μαγνήτη γιὰ ὅσους ἀγαποῦν τὸ φυσικὸ κάλλος, τὴν γαλήνη καὶ τὴν ἀτμόσφαιρα ζωῆς ποὺ πλημμυρίζει ἀπὸ ἀνθρωπιά.

Ἡ ἐκδρομικὴ συντροφιὰ ἐπιστρέφει. Ἐπιστρέφει μὲ τὴν ἐπιθυμία νὰ βρεθῇ σύντομα ξανὰ στὸ ὄμορφο χωριό μας.

Δὲν ἀποτελεῖ πλεονασμὸ νὰ σημειώσουμε τὶς οἰκογένειες καὶ τοὺς πιστοὺς ποὺ ἔδωσαν τὸ «παρών» στὸ προσκλητήριο τοῦ Συλλόγου μας.

Συμμετέσχον οἱ οἰκογένειες: Τάκη Παπαπαναγιώτου, Γεωργ. Πουρνάρα, Κων/νου Ρούλια, Ἀθανασίου Δ. Παπαπαναγιώτου, Ἀθανασίου Στ. Παπαπαναγιώτου, καί: Σούλα Ρούλια, Κική Μαριβέλη, Μαίρη Πουρνάρα, Ἄθαν. Θ. Παπαπαναγιώτου, Μαρία Τζιβάρα, Ἰωάννης Βλάχος, Ἀργυρούλα Ρούλια καί... πλῆθος ἀπὸ παιδιά.

ΤΟ «ΞΕΚΟΙΛΙΑΣΜΑ» ΤΗΣ ΓΚΙΩΝΑΣ

Συνέχεια ἐκ της 1ης σελίδος

ἐδῶ ὡραιότητα τῆς φύσεως, ἐγκατέστησαν εἰς τὸν χῶρον σύγχρονες ἐξοχικὲς κατοικίες.

Ὁ Σύλλογος τῶν ἐν Ἀθήναις Οἰνοχωριτῶν, ποιεῖ ἔκκλησιν πρὸς τοὺς ἀπανταχοῦ φίλους τῆς ἑλληνικῆς φύσεως καὶ τῆς ὑπαίθρου διὰ τὴν ἀνάληψιν πρωτοβουλίας, πρὸς σωτηρίαν τῆς ἐλατοσκεποῦς περικαλλοῦς Γκιώνας ἀπὸ τὴν ἀρξαμένην μηδενιστικὴν ἐκμετάλλευσιν, πρὸς διαφύλαξιν τῶν διηνεκῶν φυσικῶν πηγῶν πλούτου τῆς περιοχῆς.

Παρακλήσεις ὑποβάλλεται πρὸς τὰς ἁρμοδίας ὑπηρεσίας, ὅπως ἐνημερώσουν ἡμᾶς καὶ τοὺς κατοίκους τῆς περιοχῆς ἐπὶ τῶν ληφθεισομένων μέτρων ἀποφυγῆς καταστροφῆς τοῦ τοπίου.

"ΚΑΣΤΕΛΛΙΩΤΙΚΑ ΝΕΑ,,

Πραγματικὴ ἔκπληξιν προεκάλεσε ἡ πανηγυρικὴ ἔκδοσις τῆς ἐφημερίδος «ΚΑΣΤΕΛΛΙΩΤΙΚΑ ΝΕΑ», ἐπὶ τῇ συμπληρώσει δεκαετίας. Μὲ πραγματικὴ ἀγάπη γιὰ τὸ χωριό τους, οἱ συντάκτες τοῦ φύλλου, συγκέντρωσαν τὸ ἱστορικό, ἐθνολογικό, λαογραφικό, οἰκονομοπαραγωγικὸ καὶ πάσης φύσεως ἄλλο ὑλικὸ ποὺ ἀφορᾶ τὸ χωριό τους, ἔτσι ποὺ νὰ γίνη κτῆμα ὅλων τῶν συγχωριανῶν τους. Ἀξίζουν θερμὰ συγχαρητήρια στοὺς συντάκτες τῶν «ΚΑΣΤΕΛΛΙΩΤΙΚΩΝ ΝΕΩΝ» γιὰ τὴν ἔκδοσι αὐτή.

Ἀθανάσιος Τσαρμακλῆς
Ὑφυπουργὸς Ἐσωτερικῶν

Ὁ κ. Ἀθανάσιος Τσαρμακλῆς, ἐκ Πολυδρόσου, ἀνέλαβεν ὡς Ὑφυπουργὸς Ἐσωτερικῶν. Συγχαίρομεν τὸν συμπατριώτην μας Ὑφυπουργόν, ἡ συμμετοχὴ τοῦ ὁποίου περιποιεῖ τιμὴν εἰς τὴν Παρνασσίδα καὶ ἐλπίζομεν ὅτι χάρις εἰς τὸ ἐνδιαφέρον του, θὰ ἐπιλυθοῦν πλεῖστα ὅσα προβλήματα τῆς ἐπαρχίας μας.

Ἀλέξ. Παπανικολάου
Ἀρχηγὸς τῆς Ἀεροπορίας

Ἐτοποθετήθη ὡς Ἀρχηγὸς τῆς Ἀεροπορίας ὁ ἐκ Καστελλίων Ἀντιπτέραρχος κ. Ἀλέξανδρος Π. Παπανικολάου. Συγχαίρομεν αὐτὸν θερμῶς διὰ τὴν κατάληψιν τοῦ ἀνωτάτου τούτου ἀξιώματος.

Βασίλειος Λευκαδίτης
Προήχθη εἰς Ταξίαρχον

Προήχθη εἰς τὸν βαθμὸν τοῦ Ταξιάρχου ὁ ἐκ Καστελλίων κ. Βασίλειος Λευκαδίτης. Ἡ ἐφημερίς μας τοῦ ἀπευθύνει θερμὰ συγχαρητήρια.

Λουκᾶς Ἀρβανίτης
Διοικητὴς τῆς Α.Τ.Ε.

Τὴν 18ην Ἰανουαρίου 1974 ἀνέλαβε τὴν Διοίκησιν τῆς Ἀγροτικῆς Τραπέζης ὁ ἐκλεκτὸς συμπατριώτης μας καθηγητὴς κ. Λουκᾶς Ἀρβανίτης.

Ἐγεννήθη εἰς τὴν ὀρεινὴν κοινότητα Ἐπταλόφου Παρνασσίδος καὶ μετὰ ἐπιτυχεῖς σπουδάς, τὸ ἔτος 1968 προσελήφθη καθηγητὴς τῆς Σχολῆς Φυσικῶν Πόρων τοῦ Πανεπιστημίου ΒΙΣΚΟΝΣΙΝ τῶν Η. Π.Α., τὸ δὲ ἔτος 1971 ἐξελέγη παμψηφεὶ τακτικὸς καθηγητὴς τῆς Γεωπονικῆς καὶ Δασολογικῆς Σχολῆς τοῦ Πανεπιστημίου Θεσσαλονίκης.

Οἱ κάτοικοι ὀρεινῆς κοινότητος Οἰνοχωρίου καὶ τὰ μέλη τοῦ Συλλόγου μας συγχαίρουν θερμῶς καὶ εὔχονται ἐπιτυχίαν εἰς τὸ ἔργον του.

Ο ΝΕΟΣ ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ ΤΗΣ Ν. ΦΩΚΙΔΟΣ

Ἀνέλαβε τὰ καθήκοντά του ὁ νέος Διευθυντὴς τῆς Νομαρχίας Φωκίδος κ. Λευθεριώτης, ἀντὶ τοῦ μετατεθέντος εἰς Ἡράκλειον Κρήτης Διευθυντοῦ καὶ κατ' ἐπανάληψιν Νομαρχιοῦντος κ. Κων. Δημητράκη.

ΑΡΡΑΒΩΝΕΣ

Ὁ Εὐθύμιος Β. Ρούλιας ἠρραβωνίσθη μετὰ τῆς Ἀφροδίτης Μηνιώτη. Ἡ ἐφημερίς μας τοὺς εὔχεται καλὰ στέφανα.

ΓΑΜΟΙ

★ Ὁ Κωνσταντῖνος Καλτσᾶς ἐτέλεσε τοὺς γάμους του μετὰ τῆς Κατίνας θυγ. Ἠλία Ἀποστόλου. Παράνυμφος παρέστη ὁ κ. Κωνστ. Π. Παπαπαναγιώτου.

★ Στὴν Λαμία ἔγιναν οἱ γάμοι τοῦ Ἰωάννου Π. Ρούλια μετὰ τῆς Ἀγγελικῆς Γοργογιάννη. Παράνυμφος παρέστη ὁ κ. Ἰωάννης Κ. Ζυγούρης.

★ Στὴν Ἀθήνα ἔγιναν οἱ γάμοι τοῦ Βασιλείου Κοτσιμποῦ μετὰ τῆς Ἑλένης Κούτρα.

— Εἰς ὅλους τοὺς νεονύμφους εὐχόμεθα βίον εὐτυχῆ.

▶ Ὁ ἀντισυνταγματάρχης κ. Ἰωάν. Στ. Παπαπαναγιώτου μετετέθη εἰς Ἀθήνας.

▶ Ὁ ὑποπλοίαρχος κ. Ἀλέξανδρος Κων. Παπαπαναγιώτου μετετέθη εἰς Ἀθήνας.

▶ Ὁ σμηναγὸς κ. Σπυρίδων Ἀθ. Ρούλιας μετετέθη εἰς Ἀθήνας.

ΜΕΛΕΤΑΙ ΚΑΙ ΑΡΘΡΑ ΤΟΥ κ. Γ. ΠΟΥΡΝΑΡΑ

Ἐργασίαι δημοσιευθεῖσαι εἰς Ἐπιστημονικὰ Περιοδικὰ τοῦ ἐκλεκτοῦ συγχωριανοῦ μας κ. Γ. Πουρνάρα:

1) Ἀγροτικὴ Περιοχὴ Ζαγκλιβερίου Θεσ/νίκης (1967) — Ἡ θέσις τῆς Γεωργίας καὶ τοῦ Συνεργατισμοῦ — Προβλήματα καὶ Δυνατότητες.

2) Στατικὴ καὶ Δυναμικὴ Ὀργάνωσις τῆς Ἀγροτικῆς Ἐπιχειρήσεως. Προβλήματα — Δυνατότητες (1968).

3) Ἡ δογματικὴ σύνδεσις καὶ ἡ δυναμικὴ διάρθρωσις τῆς Γεωργίας, τῆς Κτηνοτροφίας καὶ τῆς Γεωργικῆς Βιομηχανίας προϋπόθεσις ἰσορρόπου καὶ ταχυρρύθμου γεωργικῆς ἀναπτύξεως (1969).

4) Ἡ θέσις τοῦ Γεωργικοῦ Συνεταιρισμοῦ εἰς τὴν Ἑλληνικὴν Γεωργίαν (1970).

5) Προβλήματα Ὀρεινῆς Οἰκονομίας — Κοινότης Οἰνοχωρίου (1968).

6) Οἱ μεταβολὲς τῆς 30ετίας 1940 - 1970 στὸν ὀρεινὸ χῶρο τοῦ Ν. Φωκίδος καὶ οἱ διαγραφόμενες προοπτικὲς (1973).

Ἱστορίες τοῦ Χωριοῦ

ΚΟΙΜΗΣΟΥ ΚΟΥΜΠΑΡΕ...

Σὰν εἶχε δικό του αὐτοκίνητο ὁ Μιλτιάδης, ἀποφάσισε — Σάββατο ἀπόγευμα — νὰ ἐπισκεφθῆ τὸν κουμπάρο του στὸ χωριό. Εἶχαν περάσει μῆνες, ἀπὸ τότε ποὺ τοὺς βάφτισε τὸν Θανασάκη, καὶ ἦταν καιρὸς νὰ τοὺς πάη κανὰ δῶρο. Εὐκαιρία ν' ἀλλάξη κι αὐτὸς τὸν ἀέρα του, δὲν χρειάσθηκε νὰ σκεφθῆ πολύ. Ἔφυγε κατὰ τὶς δύο τὸ μεσημέρι καὶ στὶς ἕξη βρισκόταν στὸ χωριό.

Ὅλοι πᾶραν χαρὲς μόλις τὸν εἶδαν.

—Βρὲ καλῶς τὸν κουμπάρο! τοῦ-σκιξε πρῶτος τὸ χέρι ὁ Στέλιος, ὁ νοικοκύρης.

— Καλῶς τον, καλῶς τον! ἔδειξε τὸν ἐνθουσιασμό της καὶ ἡ Μαριάνθη, ἡ κουμπάρα.

— Τὸ βαφτιστήρι ποῦ εἶναι;

— Ἐδῶθε γύρω θἄναι κι αὐτό, τοῦ ἀποκρίθηκε ὁ Στέλιος. Τὰ παιδιὰ ἅμα σκαρίζουν δὲν βαστιῶνται μὲ τίποτα.

— Μὰ περπατάει κιόλας;

— Ἔλα, πῶς βρὲ κουμπάρε! Ἦταν ἐννιὰ μηνῶν τότε ποὺ μᾶς τὸ βάφτισες, βάλε κι ἄλλους ἕξη μέχρι σήμερα γίνονται δεκαπέντε. Σὲ κανὰ μήνα θὰ τὸ στέλναμε στὸ μαγαζί νὰ μᾶς παίρνη σαρδέλλες.

Στὴ συζήτηση αὐτὴ φάνηκε κι ὁ Θανασάκης. Ἀναμαλλιάρης καὶ λερός, ἦταν σὰν ἀγρίμι. Μὰ τὸν νοννό του τὸν παραξένεψε περισσότερο τὸ μπρὸ του. Εἶχε πάρει ἐντυπωσιακὸ ψήλωμα καὶ τοῦ χτύπησε.

— Βρὲ μπράβο ὕψος! ἀτάμεινε νὰ τὸν κοιτάζη. Ἐτοῦτος κοντεύει νὰ φτάση μέτρο.

— Ἔγινε αὐτὸς κοτζάμ γαϊδούρι σὰν καὶ τὸ νοννό του! εἶπε τὸν... κολακευτικό της λόγο καὶ ἡ γιαγιά του, ἡ γριὰ Μαργάρω.

Μετὰ ἡ μάνα του τὸ πῆρε μέσα νὰ τ' ἀλλάξη. Ἦταν ντροπὴς νὰ τὸ βλέπη ὁ νοικὸς του ἔτσι μπουρδούσικο καὶ φρόντισε νὰ τὸ νοικοκυρέψη.

— Τοῦ ἀρέσει τὸ ἄτιμο νὰ πλατσουρίζη μὲ τὸ νερὸ ποὺ πίνουν οἱ κότες, δικαιολόγησε τὴν βρωμιὰ του ὁ Στέλιος. Γιομίζει τὶς χοῦφτες του ἀπὸ τὴ γοῦρνα κι ὕστερα τ' ἀνακατεύει μὲ φοσκιά.

— Καλὸ εἶναι νὰ παίζουν τὰ παιδιά, ἀλλὰ θέλουν καὶ τὴν προσοχή τους, εἶπε ὁ Μιλτιάδης. Γυρεύεις κανὰ μικρόβιο...

— Μπᾶ, δὲν ἔχει ἀνάγκη! ἀποκρίθηκε μὲ πολλὴ φυσικότητα ὁ Στέλιος. Τ' ἀφήνω ἐπίτηδες νὰ πάνη βρωμιὲς γιὰ νὰ μπολιάζεται.

— Ἄ, βέβαια! ἐνίσχυσε τούτη τὴν ἄποψη καὶ ἡ γιαγιά του. Τὸ παιδὶ ἅμα δὲν χορτάση φοσκιὰ καὶ χώματα, δὲν ἀντρώνεται.

Πέρασε ἡ ὥρα μὲ τέτοια. Στὸ μεταξὺ ὁ Μιλτιάδης ὅλο ἔπαιρνε βαθειὲς εἰσπνοὲς γιὰ νὰ φρεσκάρη τὰ πνευμόνια του μὲ καθαρὸν ἀέρα. Σὲ ὑψόμετρο τὸ χωριό, εἶχε ὑγιεινὸ κλῖμα καὶ σπουδαῖο νερό. Καλοκαίρι τούτη τὴ φορὰ χιαρόταν ἕνα καινούργιο περιβάλλον κι ὅλο ἔρωχνε τὴ ματιά του τριγύρω νὰ πάρη καλύτερο προσανατολισμό, ἀλλὰ καὶ νὰ ξεκουράση τὸ μάτι του. Παρ' ὅ,τι εἶχε ταξιδέψει τέσσερις ὧρες, ἔνοιωθε πολὺ ἀνανεωμένος καὶ δὲν ἤξερε πῶς νὰ ἐκδηλώση αὐτὴν τὴν εὐχαρίστηση ποὺ τὸν γέμιζε μέσα του.

— Θαῦμα τὸ χωριό σου κουμπάρε. Μπορεῖ νἄχουμε ὅλα τὰ μέσα στὴν Ἀθήνα, ἀλλὰ τέτοια ἁπλότητα καὶ ἡσυχία δὲν χωρώμαστε.

— Σὲ λίγο ποὺ θὰ ξεκοκαλίσουμε καὶ τὴν κότα θὰ εἶναι καλύτερα, τοῦ εἶπε μὲ ἀστεῖο τρόπο ὁ Στέλιος.

Χρόνια εἶχε νὰ φάη τέτοιο νόστιμο φαγητὸ ὁ Μιλτιάδης. Μαστόρισσα ἡ κουμπάρα στὴ μαγειρική, ἔβαλε ὅλη τὴν τέχνη της. Τὴν βοήθησε βέβαια καὶ τὸ κρέας, γιατὶ ἄλλη γεύση ἔχουν τὰ πουλερικὰ τῆς πολιτείας, κι ἄλλη αὐτὰ ποὺ βόσκουν στὰ χωράφια μὲ φυσικὲς τροφές. Ὕστερα, σὰν ξεμάτισε καὶ τὸ πιλάφι μὲ φρέσκο βούτυρο, πῆρε τὴν μοσχοβολιὰ τοῦ τσοτυλιοῦ καὶ ὁ Μιλτιάδης ἔγινε δυὸ πιάτα.

— Φὲ κι ἄλλο κουμπάρε! Τὸ νερὸ μας εἶναι χωνευτικό.

Τοῦ στρώσανε ὕστερα καὶ στὴν αὐλή. Ἐπιθυμία τοῦ Μιλτιάδη νὰ βλέπη τ' ἀστέρια, βγάλανε τὸ κρεβάτι του πρὸς τὸν κῆπο καὶ τοῦ φάνηκε πὼς βρισκότανε στὸν παράδεισο. Στὸν ἴδιο χῶρο στρώθηκαν κι ἄλλα στρωσίδια γιὰ νὰ κοιμηθοῦν τ' ἀντρόγυνο, καθὼς καὶ ἡ γιαγιὰ μὲ τὸν Θανασάκη.

Κατὰ τὶς ἐννιὰ εἶπανε «καληνύχτα» μεταξύ τους καὶ σὲ λίγα λεπτὰ ἡ οἰκογένεια ροχάλιζε. Μαθημένοι νὰ τὸν παίρνουν νοῦρις, ἔπαιζαν τὴν συνηθισμένη συναυλία τους, ἐνῶ ὁ Μιλτιάδης κοιτοῦσε τὸν οὐρανό. Μὲ ἄλλες συνήθειες αὐτός, θ' ἀργοῦσε ἀκόμη νὰ νυστάξη, καὶ μαζὶ μὲ τὴν ἁρμονία τοῦ ροχαλητοῦ, ἀφουγκραζόταν καὶ τὰ τριζόνια. Ξαφνικά, ἕνα τσουχτερὸ ταίμπημα στὸ πρόσωπο τὸν τίναξε στὸν ἀέρα. Πετάχτηκε τόσο ἀπότομα, ποὺ ὁ νοικοκύρης ξύπνησε.

— Ἔπαθες τίποτα κουμπάρε;

— Κάτι μὲ δελόνιασε στὸ μάγουλο.

— Θὰ ἦταν κανὰ κοινούδι. Βαστᾶνε δίπλα σου τὰ λουλούδια, ἀλλὰ μὴ τὰ φοβᾶσαι. Ἐμεῖς κοκκουλονόμαστε καὶ τὰ ξεγελᾶμε. Κάνε κι ἐσὺ τὸ ἴδιο, καὶ σὲ δυὸ - τρεῖς ὧρες θὰ τὴν πάρουν τὴν ἔννοια.

Δύσκολο γιὰ τὸν Μιλτιάδη, νὰ σκεπάση μὲ τὴν δελέτζα τὸ κεφάλι του, προτίμησε νὰ περπατήση. Χαμηλὴ ἡ μάντρα τῆς αὐλῆς, τὴν πήδησε μ' ἕνα σάλτο καὶ βρέθηκε στὸ διπλανὸ χωράφι. Φεγγαρόλουστη ἡ βραδιά, ἦταν παντοῦ μαγεία, κι ὁ Μιλτιάδης στάθηκε νὰ βλέπη πρὸς τὸν κάμπο, ποὺ δείχνανε σὰν χρυσὲς νιφάντες τὰ φῶτα τῆς πόλης. Ἐκεῖ ὅπως περιπατηροῦσε ξεχασμένος, τὸν ξάφνιασε ἡ φωνὴ τοῦ Στέλιου.

— Κουμπάρε, γυρεύεις μέρος πρὸς νεροῦ σου; Ἀμόλατο ἐφτοῦ ποὺ εἶσαι καὶ μὴ σὲ νοιάζει. Δική μας ὅλη ἡ ἄπλη τριγύρω.

Γύρισε στὸ κρεβάτι του, ὁ Μιλτιάδης, κατὰ τὶς δώδεκα. Ὥριμος πιὰ γιὰ ὕπνο, ὁριζοντιώθηκε πάλι. Τώρα εἶχαν σταματήσει τὰ ροχαλητὰ καὶ τὸ μοναχικὸ τριγούδι τοῦ τριζονιοῦ, ἔδινε ἕνα ρομαντικὸ τόνο στὴ σιγαλιὰ τῆς νύχτας. Τὰ βλέφαρά του πήραν βάρος, ἀλλὰ ὄχι πήγαιναν νὰ σμιλίσουν, ἀκούστηκε ἕνας δυνατὸς μεταλλικὸς θόρυβος, σὰν νὰ χτύπησε τὸ καπάκι του ἕνας τρελλὸς τζαζμπαντίστας.

— Ἔλα Χριστέ μου! τοῦ ξέφυγε αὐθόρμητα τοῦ Μιλτιάδη καὶ ἀνακάθισε.

Τὸν εἶδε ἀπὸ τὴ θέση του ὁ νοικοκύρης καὶ τὸν καθησύχασε.

— Δὲν εἶναι τίποτα κουμπάρε. Ἡ γάτα ἔρριξε τὸν τέτζερη καὶ τὸν πῆρε ὁ κατήφορος. Τῆς μύρισε κρέας ἀπὸ τὴν κότα καὶ θέλησε νὰ τὸ ξεροκλήση.

Μετὰ ἀπ' αὐτὴ τὴ διαβεβαίωση, ὁ Μιλτιάδης δὲν εἶχε λόγους νὰ ἀνησυχήση ἄλλο καὶ γύρισε τὸ πλευρό του. Τοῦ ἔκανε ἐντύπωση ποὺ οἱ ἄλλοι κοιμόντουσαν καὶ δὲν ξύπνησαν μὲ τόσο θόρυβο. Προσπάθησε νὰ κάνη κι αὐτὸς τὸ ἴδιο, ἀλλὰ δὲν τὸ κατόρθωσε. Ὡστόσο, τὸ κεφάλι του τὄνοιωθε ἀλαφρό. Τώρα εἶχε σηκωθῆ κι ἕνα ἀεράκι, κι ὅπως χάϊδεψε τὰ γυμνά μπράτσα του, τράβηξε ἀπὸ πάνω του τὰ σκεπάσματα. Τἄθελε μὲ πολλὴ εὐχαρίστηση κι ὅπως ἔνοιωθε τὴν θαλπωρή τους, τὸν βρῆκε πάλι ἡ νύστα. Βυθίστηκε σιγὰ - σιγὰ στὴ γλυκειὰ νάρκη της κι ἀποκοιμήθηκε. Τότε ἀκριβῶς ἦταν ποὺ ἀκούστηκαν δίπλα του ἄγρια γαυγίσματα καὶ τοῦ κάτηκε, γιὰ τρίτη φορά, ὁ ὕπνος. Πῆρε τέτοιο φόβο, ποὺ τὸν ἔλοιπε κρύος ἱδρώτας. Μὲ τὴ δική του ἀνησυχία κι ὁ Στέλιος τὸν ρώτησε:

— Φοβήθηκες κουμπάρε;

— Μοῦσπασε ἡ χολή. Σκυλιὰ μαλλώνανε;

— Κυνηγᾶνε τὴν ἀλεποῦ. Θὰ κατέβηκε σὲ κανὰ κοτέτσι κι ὅπως ἔχει πέρασμα ἀποδῶ, τὴν πῆρανε φαλάγγι. Ὅμως ἐσένα μὴ σὲ νοιάζη. Κοιμήσου κουμπάρε μὲ τὴν ἡσυχία σου.

Φώτισε ἡ καινούργια μέρα καὶ ὁ Μιλτιάδης ξημερώθηκε ἄϋπνος. Ἀνώφελο νὰ μείνη ἄλλο στὸ κρεβάτι του, σηκώθηκε νὰ φορέση τὰ παπούτσια του καὶ νὰ πάη κοντὰ στοὺς ἄλλους ποὺ εἶχαν ξυπνήσει νοῦρις καὶ πίνανε τὸν καφέ τους.

— Τά πέρασες καλὰ κουμπάρε; τὸν ρώτησε ἡ Μαριάνθη. Στὸ χωριὸ δὲν ἔχει αὐτοκίνητα καὶ θὰ ψαριστήθηκες ἀλαφρὸν ὕπνο.

— Πῶς, εἶδα μεγάλη διαφορά, ἀλλὰ οἱ κάλτσες μου ποῦ εἶναι; Τίς εἶχα ἐδῶ μὲ τὰ παπούτσια.

Ἀνάλαβε νὰ τίς βρῆ ὁ Στέλιος καὶ πῆρε τὴ βόλτα του. Ἔψαξε σ' ὅλη τὴν αὐλή, πήδησε στὸ διπλανὸ χωράφι καὶ τότε ἀκούστηκε χαρούμενος:

— Τὴν βρῆκα τὴν μία κουμπάρε! Τὴν ἔχει στὸ στόμα τον τὸ κοντάβι καὶ παίζει. Ἐδῶ γύρω θἄναι κι ἡ ἄλλη.

Ἐκείνη τὴ στιγμὴ ἔδωσε συμπληρωματικὲς πληροφορίες καὶ ἡ γριά.

— Ἐγὼ εἶδα ἀπὸ τὸ χάραμα ποὺ τίς πάλεψε, ἀλλὰ τἄρησα γιὰ νὰ πάνη γυμνάσματα. Ὅπως διαγκώνεται τώρα τίς κάλτσες, ἔτσι θὰ τινάξη καὶ τὴν ἀλεποῦ ὅταν μεγαλώση.

Ἔκατσε ὁ Μιλτιάδης ἀκόμη δυὸ ὧρες. Ἦπιε κι αὐτὸς τὸν καφέ του, χαϊδολόγησε λίγο τὸ βαφτιστήρι του, κι ἔπειτα ἔφυγε μ' ὅλη τὴν ἱκανοποίηση ποὺ ἀπαιτεῖ ἡ εὐγένεια.

— Σᾶς εὐχαριστῶ γιὰ ὅλα. Πάντα θὰ σᾶς θυμᾶμαι.

— Στὸ καλὸ κουμπάρε, στὸ καλό! Καὶ νὰ μᾶς συμπαθᾶς γιὰ τὴ ζημιὰ ποὺ σοῦκανε τὸ κοντάβι...

— Δὲν πειράζει. Ὅταν ξανάρθω θὰ φέρω καὶ γι' αὐτὸ ξεχωριστὸ ζευγάρι. Μόνο νὰ μοῦ γράψετε τί μάρκα προτιμᾶτε!

Γ. Ι. ΚΑΡΑΜΑΝΟΣ

Ι. Κ. ΑΠΟΣΤΟΛΟΠΟΥΛΟΣ

Πρὶν ἕνα χρόνο, στὶς 22 Μαΐου, χάσαμε γιὰ πάντα ἀπὸ κοντά μας ἕνα λεβέντη τοῦ χωριοῦ μας καὶ τῆς Ρούμελης, τὸν ἐπισμηναγὸ Γιάννη Κ. Ἀποστολόπουλο. Τὴν περασμένη Κυριακὴ τοῦ ἔγινε, ἀπὸ τὴν οἰκογένειά του, μνημόσυνο στὸν Ἱερὸ Ναὸ Ἁγ. Δημητρίου Κυψέλης. «ΤΟ ΟΙΝΟΧΩΡΙ» σήμερα, στὴ μνήμη τοῦ ἀλησμόνητου ἀγαπημένου μας αὐτοῦ συγχωριανοῦ μας, καταχωρεῖ τὶς παρακάτω λίγες ἀπέρατες γραμμές, γεμᾶτες ἀπὸ πόνο καὶ δάκρυ γιὰ τὸν πρόωρο χαμό του.

Ὁ πρόωρος χαμὸς τοῦ παλληκαριοῦ αἰφνιδίασε ὅλους ἐμᾶς, ποὺ ἡ κοινὴ καταγωγή, ἡ συντροφικὴ ζωὴ τοῦ χωριοῦ μέσα στὶς ἁπλὲς καὶ μεγάλες χαρὲς καὶ δοκιμασίες μᾶς ἔνωσαν ψυχικά, ἀδελφικά.

Εἴχαμε ὅλοι ἐμεῖς τὴν μεγάλη τύχη νὰ συμπορευθοῦμε γιὰ λίγο ἢ πολὺ στὰ νεανικὰ καὶ τὰ κατοπινά μας χρόνια μὲ τὸ περήφανο παλληκάρι ποὺ τὸ πλούτιζαν ὅλες οἱ ἀρετές, τὸ στόλιζε ἡ λεβεντιὰ κι εἶχε σὰν ὁδηγὸ τὴν καλωσύνη καὶ τὴν ἀνθρωπιά.

Ὑπῆρξε ἐκλεκτὸς μεταξὺ τῶν προοδευτικῶν συγχωριανῶν μας, εἰλικρινὴς καὶ ἄδολος, γαλουχημένος μὲ τὰ νάματα τῆς λιτῆς καὶ λεβεντογέννας ὀρεινῆς Παρνασσίδος.

Ἡ μοῖρα σκληρὴ κι ἄκαιρη ζήλεψε τὴν νιότη του κι ἔστησε τὰ ξόβεργα στὸ ξέφλιατο τοῦ Θηβαϊκοῦ κάμπου. Ζήλεψε τὸ παλληκάρι, τὸν λεβέντη τοῦ χωριοῦ μας. Δὲν ἄντεξε στὸν πειρασμό. Τὸν ἅρπαξε στὸ βιαστικό του πέρασμα ἀπὸ τὴν βοιωτικὴ γῆ. Τὸν πῆρε στὸ ἀποκορύφωμα τῆς ὡριμότητας, τῆς δημιουργίας καὶ τῆς προσφορᾶς σ' ὅ,τι εἶχε χρέος.

Ὁ χαμὸς τοῦ παλληκαριοῦ δὲν ἄφησε μάτι χωρὶς δάκρυ, ψυχὴ χωρὶς στεναγμό. Ἐκλεκτὸς συγχωριανός, περήφανος στρατιώτης, καμάρι τῶν συγγενῶν καὶ τῶν φίλων.

Ὁ Θηβαϊκὸς κάμπος κράτησε τὴν τελευταία ἀναπνοή του. Ὁ χῶρος τῆς Μαγνησίας δέχθηκε τὴν κοιμωσταστά του. Ἡ ψυχή του ὅμως πτερουγίζει καὶ θὰ πτερουγίζη στὶς πλαγιὲς καὶ τὰ λακώματα τῆς Παρνασσίδος, στὸ ἄμορφο χωριό μας, στὶς ροῦγες καὶ τὰ κατηπράσινα περιβόλια του, στὸν τόπο ποὺ τοῦ χάρισε τὴν τόση λεβεντιὰ καὶ περηφάνεια.

Μεγάλωσε στὸν αὐστηρό, λιτὸ καὶ μεγαλοπρεπῆ χῶρο τῆς ὀρεινῆς Παρνασσίδος, ἔγινε ὁ καλὸς γυιός, ὁ καλὸς οἰκογενειάρχης, ὁ ἀγαπητὸς συγχωριανός, ὁ πιστὸς φίλος, ἀλλὰ καὶ τὸ ἐκλεκτὸ τέκνο τῆς πατρίδας μας.

Δὲν ὑπάρχει ἀνθρώπινη ὕπαρξη ποὺ νὰ μπορεῖ ν' ἀντισταθῆ στὴ μοῖρα. Ἔγινε ὁ περήφανος σταυραετὸς ποὺ διέσχιζε μὲ τὰ χαλύβδινα φτερὰ τοὺς αἰθέρες, ἔγινε τὸ διακεκριμένο στέλεχος τῆς ἀεροπορίας, πάλεψε μὲ ἐπιτυχία, παντοῦ νικητής.

Ἡ μάχη μὲ τὴν μοῖρα εἶναι χαμένη γιὰ ὅλους. Δὲν ὑπάρχουν γι' αὐτὴν νικητές. Νικήθηκε ἀπὸ τὴν ἀεροπορία. Δὲν νικήθηκε ἀπὸ τὴν ζωή.

Ἡ θύμησή μας θἄναι πάντα κοντά του, κι ὅσοι δὲν λησμονοῦνται δὲν πεθαίνουν.

Γ. Π.

Ἡ περιοχὴ Ἁγίου Βασιλείου νὰ ἀποδοθῆ στοὺς γεωργούς μας

Δι' ἀποφάσεως τοῦ ἁρμοδίου Ἀγρονομικοῦ Συμβουλίου καθωρίσθη κτηνοτροφικὴ ζώνη εἰς τὴν περιοχὴν Ἁγίου Βασιλείου τῆς Κοινότητος Ἀποστολᾶ (τελοῦσα ὑπὸ διεκδίκησιν ὑπὸ τῆς Κοινότητος Οἰνοχωρίου) ἥτις περικλείει 700 περίπου στρέμματα καλλιεργησίμων κτημάτων καὶ τὰ ὁποῖα τυγχάνουν, σχεδὸν ἐν συνόλω, ἰδιοκτησίαι κατοίκων τῆς Κοινότητος ΟΙΝΟΧΩΡΙΟΤ.

Οἱ λόγοι οἱ ὁποῖοι δὲν ἐπέτρεπον μέχρι σήμερον τὴν πλήρη γεωργικὴν ἀξιοποίησιν τῆς ἐν λόγω ἐκτάσεως ἦσαν αἱ ἰσχύουσαι μέχρι πρότινος χαμηλαὶ τιμαὶ σίτου, ἡ ἔλλειψις ἀγροτικῆς ὁδοῦ προσπελάσεως μηχανοκινήτων μέσων καλλιεργείας καὶ τὰ ἀποθαρρυντικὰ κυβερνητικὰ μέτρα ἐπὶ τῆς σιτοκαλλιεργείας.

Ἤδη, μερίμνη τῶν ἁρμοδίων ὑπηρεσιῶν τῆς Νομαρχίας Φωκίδος, κατεσκευάσθη σύγχρονος ἀγροτικὴ ὁδὸς προσπελάσεως ἐλκυστήρων καὶ θεριζοαλωνιστικῶν μηχανῶν διὰ τὴν ἀξιοποίησιν τῆς περιοχῆς, προσέτι δὲ τὰ νέα κυβερνητικὰ μέτρα συνηγοροῦν ὑπὲρ τῆς ἐνισχύσεως τῆς καλλιεργείας δημητριακῶν καὶ ψυχανθῶν.

Οἱ γεωγοκτηνοτρόφοι τῆς Κοινότητος ΟΙΝΟΧΩΡΙΟΤ, ἰδιοκτῆται τῆς ἀνωτέρω ἐκτάσεως, ἔχουσι ἀνάγκην ἐλευθέρας καὶ ἀπροσκόπτου καλλιεργείας τῆς ἐν λόγω περιοχῆς διὰ τὴν ἐξασφάλισιν τῶν πρὸς διατροφὴν τῶν οἰκογενειῶν των ἀναγκαιούντων σιτηρῶν, ὡς καὶ διὰ τὴν παραγωγὴν ζωοτροφῶν διὰ τὰς ἀνάγκας τῆς οἰκοσίτου κτηνοτροφίας των.

Πέραν τῶν ἀνωτέρω σημειοῦμεν ὅτι ἡ Κοινότης ΑΠΟΣΤΟΛΙΑ στερεῖται ποιμενικοῦ κτηνοτροφικοῦ κεφαλαίου διὰ τὴν κτηνοτροφικὴν ἀξιοποίησιν τῆς ἐν λόγω κτηνοτροφικῆς ζώνης, οἱ δὲ κάτοικοι τῆς ὀρεινῆς μας Κοινότητος ΟΙΝΟΧΩΡΙΟΤ στεροῦνται ἑτέρων ἐπαρκῶν ἐδαφικῶν γεωργικῶν ἐκτάσεων.

Ἐπὶ τῶν ἀνωτέρω ἀναμένομεν τὰς ἀπόψεις τῶν ἁρμοδίων ὑπηρεσιῶν τῆς ΝΟΜΑΡΧΙΑΣ ΦΩΚΙΔΟΣ.

ΜΙΑ ΜΕΛΕΤΗ τοῦ Γεωργίου Πουρνάρα γιὰ τὴν περιοχή μας

Εἰς τὰ τεύχη Ἰουνίου — Ἰουλίου καὶ Αὐγούστου — Σεπτεμβρίου 1974 τοῦ περιοδικοῦ «ΣΤΕΡΕΑ ΕΛΛΑΣ» ἐδημοσιεύθη μελέτη τοῦ ἐκλεκτοῦ συγχωριανοῦ μας κ. Γεωργ. Πουρνάρα, μὲ τὸν τίτλο «Οἱ μεταβολὲς τῆς 30ετίας 1940 - 1970 στὸν ὀρεινὸ χῶρο τοῦ Β.Α. τμήματος τοῦ Νομοῦ Φωκίδος καὶ οἱ διαγραφόμενες προοπτικές». Ὁ συγγραφεὺς τοῦ ἄρθρου, γνώστης καὶ μελετητὴς τῶν προβλημάτων τῆς περιοχῆς, διεξοδικώτατα καὶ μὲ μεγάλη γλαφυρότητα καὶ ἐπιμέλεια, ἀσχολεῖται μὲ τὸν ὀρεινὸ χῶρο τοῦ Β.Α. τμήματος τοῦ Ν. Φωκίδος, ποὺ περιλαμβάνει τὰ χωριὰ Ἀθανάσιος Διάκος, Καλοσκοπή, Καστριώτισσα, Κάτω Μουσουνίτσα, Μαυρολιθάρι, Οἰνοχώρι, Πανουργιὰ, Πυρᾶ, Σκλήθρο καὶ Στρώμη. Ἀρχίζει τὴ σχετικὴ μελέτη του ἀπὸ τὴν ἱστορία τῆς περιοχῆς καὶ προχωρεῖ στὴν ἀνάλυση τῶν συνθηκῶν ζωῆς τῆς προπολεμικῆς ἐποχῆς (πρὸ τοῦ 1940) καὶ τῆς μεταπολεμικῆς ἐποχῆς (1970). Μὲ προσοχὴ ἐμβαθύνει καὶ ἀναλύει τὶς συνθῆκες ζωῆς τῶν δύο αὐτῶν ἐποχῶν σὲ ὅλους τοὺς τομεῖς τῆς οἰκονομίας, παραθέτοντας στατιστικοὺς ἀναλυτικοὺς πίνακες καὶ συγκριτικὰ στοιχεῖα ποὺ ἀφοροῦν τὸ φυσικὸ περιβάλλον, τὸν πληθυσμὸ καὶ τὴν οἰκονομία τῆς περιοχῆς. Συγκρίνει τὴν παλιὰ ἐποχὴ μὲ τὴ σημερινή. Ἀναλύει τὶς συνθῆκες ζωῆς τῆς προπολεμικῆς ἐποχῆς καὶ τῆς σημερινῆς καὶ προχωρεῖ μὲ βάση τὴ σύγκριση καὶ τὴ μελέτη αὐτή, στὶς προοπτικὲς καὶ τὶς δυνατότητες τοῦ μέλλοντος. Μὲ ρωμαλέα σκέψη συνάγει συμπεράσματα λήψεως μέτρων γιὰ τὴν οἰκονομία τοῦ ὀρεινοῦ αὐτοῦ χώρου καί, μὲ τὴν διακρίνουσα τὸν συγγραφέα ἀντικειμενικότητα, ὑποδεικνύει τρόπους καὶ μεθόδους ἀξιοποιήσεως τοῦ πλούτου τῆς περιοχῆς αὐτῆς, τῆς ἐκμεταλλεύσεως τῶν δασῶν, τῆς κτηνοτροφίας, τοῦ τουρισμοῦ, τῆς γεωργικῆς παραγωγῆς καὶ τῆς βελτιώσεως τῶν ὁδῶν καὶ τοῦ συγκοινωνιακοῦ δικτύου.

Ἡ μελέτη αὐτή, ποὺ ἔρχεται σὰν συνέχεια ἄλλης προηγουμένης μελέτης του μὲ τίτλο «Προβλήματα Ὀρεινῆς Οἰκονομίας — Κοινότης Οἰνοχωρίου. 1968», βασιζομένη στὴν ἐπιστημονικὴ ἀντιμετώπιση τῶν ζητημάτων τῆς περιοχῆς, προερχομένη ἀπὸ ἕναν ἄνθρωπο ποὺ ἀγαπᾶ μὲ πάθος τὸν τόπο καὶ θλίβεται γιὰ τὸν οἰκονομικὸ μαρασμὸ καὶ τὴν ἀγκαλιὰ τοῦ, ποὺ ὅμως δὲν χάνει τὴν ἐλπίδα γιὰ τὴν καλλιτέρευσή του, ἀποτελεῖ ἀναμφισβήτητα σπουδαία προσφορὰ καὶ μεγάλο βοήθημα γιὰ ὅσους ἐνδιαφέρονται καὶ νοιάζονται γιὰ τὸν ὀρεινὸ αὐτὸν χῶρο τῆς Ρούμελης.

Π. Κ. ΠΑΠΑΠΑΝΑΓΙΩΤΟΥ

ΔΙΑ ΤΗΝ Δ.Ε.Η.

Συχνὰ ὁ μετασχηματιστὴς τοῦ χωριοῦ μας δὲν ἐπαρκεῖ καὶ λόγω τοῦ μεγάλου φορτίου, τήκονται οἱ ἀσφάλειες, μὲ ἀποτέλεσμα νὰ μένη τὸ χωριὸ χωρὶς ρεῦμα — προπαντὸς ἂν αὐτὸ συμβῆ τὶς βραδινὲς ὧρες — καὶ κάθε τόσο τὸ συνεργεῖο ἔρχεται ἀπὸ τὴν Γραβιᾶ γιὰ τὴν ἐπισκευὴ τῆς βλάβης. Ὅταν ἐτοποθετήθη ὁ μετασχηματιστής, ἡ κατανάλωσις τοῦ ρεύματος ἦταν μικρή. Σήμερα, μὲ τὴν ἀνοικοδόμησι πολλῶν νέων κατοικιῶν μὲ ηὐξημένες ἀνάγκες καὶ μὲ τὸν ἐξοπλισμό τους μὲ πολλὲς ἠλεκτρικὲς συσκευές, ὁ μετασχηματιστὴς δὲν ἐπαρκεῖ καὶ πρέπει νὰ ἀντικατασταθῆ. Ὁ πρόεδρος τῆς Κοινότητος ἔχει ἀναφερθῆ σχετικῶς εἰς τὴν ΔΕΗ. Οὐδεμία ὅμως ἐξέλιξις τοῦ ζητήματος ἔχει γίνει μέχρι σήμερα.

☛ ΕΓΓΡΑΦΗΤΕ ΟΛΟΙ ΜΕΛΗ ΤΟΥ ΣΥΛΛΟΓΟΥ.

☛ ΠΡΟΤΕΙΝΑΤΕ ΣΕ ΓΝΩΣΤΟΥΣ ΚΑΙ ΦΙΛΟΥΣ ΝΑ ΕΓΓΡΑΦΟΥΝ ΕΠΙΤΙΜΑ ΜΕΛΗ ΣΤΟ ΣΥΛΛΟΓΟ ΜΑΣ.

☛ ΕΝΙΣΧΥΣΑΤΕ ΤΟ ΕΡΓΟ ΜΑΣ.

ΣΤΙΓΜΙΟΤΥΠΑ ΑΠΟ ΤΟ ΠΑΣΧΑ ΣΤΟ ΧΩΡΙΟ ΜΑΣ

⁂ Ἀπὸ τὸ ἀπόγευμα τῆς Μεγάλης Πέμπτης μέχρι τοῦ Σαββάτου σημειώθηκε μεγάλη προσέλευση ἐπισκεπτῶν στὸ χωριό μας. Πολλοὶ οἱ ταχτικοὶ φίλοι ἀλλὰ καὶ πολλὲς οἱ συντροφιὲς ποὺ γιὰ πρώτη φορὰ ἐπισκέπτονται τὸ χωριό. Οἱ ξενητεμένοι, οἱ φίλοι τοῦ χωριοῦ καὶ οἱ μόνιμοι κάτοικοι ἀπετέλεσαν τὶς χαρούμενες συντροφιὲς ποὺ μὲ κέφι καὶ ζωντάνια γιόρτασαν τὸ Ἅγιον Πάσχα.

⁂ Τὸ Μεγάλο Σάββατο ἕνας χαρούμενος ἥλιος σκόρπισε ἁπλόχερα τὸ ἀνοιξιάτικο χρῶμα. Πράσινο πλημμύρα, ἀνθοστόλιστες κερασιές, κορομηλιὲς καὶ ἀναρίθμητα ἀγριολούλουδα δημιουργοῦν τὴν εὐωδιαστή, μεθυστικὴ πανηγυρικὴ ἀτμόσφαιρα. Οἱ πλατεῖες καὶ τὰ ἡμερολίθαδα πλημμύρισαν ἀπὸ τὸν παιδόκοσμο καὶ τοὺς ἀνθρώπους ὅλων τῶν ἡλικιῶν ποὺ ἀναζητοῦν τὴν ὁμορφιὰ τῆς φύσεως.

⁂ Πρωτοβουλία τοῦ Προέδρου τῆς Κοινότητος καὶ τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου τοῦ Συλλόγου Οἰνοχωριτῶν τὸ ἀπόγευμα τοῦ Μεγάλου Σαββάτου πραγματοποιήθηκε ἐκστρατεία ὑπὲρ τοῦ πρασίνου. Νέοι καὶ ἡλικιωμένοι ἔλαβον μέρος σὲ ὁμάδες, οἱ ὁποῖες ἀνέλαβον τὸ ἔργον τῆς σπορᾶς καλλωπιστικῶν φυτῶν εἰς ἀσυνεπεῖς κοινοτικοὺς χώρους. Τὰ συνεργεῖα ἐπραγματοποίησαν τὴν δενδροφύτευση ἀρκετῶν στρεμμάτων ἀκαλύπτων κοινοτικῶν ἐκτάσεων.

⁂ Ἡ προσέλευση τῶν πιστῶν στὶς θεῖες λειτουργίες τῆς Μεγάλης Παρασκευῆς, τοῦ Μεγάλου Σαββάτου, τῆς Ἀναστάσεως καὶ τῆς Ἁγίας Ὑπῆρξε καθολική. Ἡ τελετουργικὴ ἁπλότης, ὁ ἀπέριττος ναός, ἡ ἱερουργία ὑπὸ τοῦ θαλεροῦ 85ετοῦς Παπαριστείδη προσέφεραν στοὺς πιστοὺς τὴν χριστιανικὴ λιτότητα καὶ τὸ μεγαλεῖον τῆς θεϊκῆς σταυρώσεως καὶ ἀναστάσεως.

⁂ Γλέντι, κέφι, τραγούδι, χορὸ καὶ ροιμελιώτικη ἀτμόσφαιρα γεύθηκαν ὅλοι ὅσοι βρέθηκαν στὸ χωριὸ μας τὸ Πάσχα. Ὁμαδικὲς ψησταριές, ποικίλα μέσα ψηταγωγίας καὶ τὸ εὐλογημένο ξακουστὸ κρασὶ τοῦ Οἰνοχωρίου ἔδωσαν σ' ὅλους εὐθυμία καὶ διάθεση γιὰ νὰ μετατραπῆ τὸ χωριὸ ἀπ' ἄκρου εἰς ἄκρον εἰς τόπον ψυχαγωγίας καὶ ξεφαντώματος. Ἡ ἐθιμικὴ ἀνταλλαγὴ ἐπισκέψεων ἀπὸ ψησταριὰ σὲ ψησταριά, ἀπὸ γειτονιὰ σὲ γειτονιὰ καὶ ἡ ἀνταλλαγὴ εἰκόνων καὶ κρασιῶν ἀπετέλεσαν τὴν ὑποδομὴ γιὰ ὅ,τι λέγεται Ρουμελιώτικο Ξεφάντωμα.

⁂ Ἡ καινούργια πλατεία τοῦ χωριοῦ μας δέχθηκε πανηγυρικὰ τὴν Δευτέρα τοῦ Πάσχα, μετὰ τὴν θεία λειτουργίαν, τοὺς κατοίκους καὶ τοὺς φίλους τοῦ χοροῦ κατὰ τὸ ἔθιμον. Μὲ καθολικὴ συμμετοχὴ τῶν ἡλικιωμένων καὶ μικροτέρων τῶν νέων, στήθηκαν στὴν ὁμορφη πλατεία οἱ εὔθυμοι δημοτικοὶ χοροὶ καὶ τραγουδήθηκαν λεβέντικα τραγούδια. Ξένοι καὶ ντόπιοι, νέοι καὶ γέροι ἔσυραν τὸν χορὸ πιασμένοι χέρι - χέρι καὶ σκόρπισαν τὴν εὐθυμία σ' ὅλους τοὺς παρευρισκομένους.

⁂ Ἡ ἀποχώρηση τῶν ἐπισκεπτῶν - ἑορταστῶν τοῦ Πάσχα ἀπὸ τὸ χωριὸ μας ἄρχισε ἀπὸ τὸ ἀπόγευμα τῆς Δευτέρας γιὰ νὰ συνεχισθῆ σταδιακῶς μέχρι τὴν Κυριακὴ τοῦ Θωμᾶ. Ἡ εὐχάριστη διαμονή, ἡ μαγεία τῆς φύσεως καὶ ἡ ζωντανὴ ἐγκάρδια φιλοξενία τῶν κατοίκων ἄφησε σ' ὅλους τὴν πιὸ καλὴ γεύση ζωῆς καὶ συνοδεύθηκε μὲ τὴν εὐχή: καὶ τοῦ χρόνου Πάσχα στὸ ὄμορφο Οἰνοχώρι!

ΔΙΑ ΤΟΝ Ο.Τ.Ε.

Τὸ αὐτόματο τηλέφωνο τοῦ χωριοῦ μας λειτουργεῖ ἐλλιπῶς. Τὸν περισσότερο καιρὸ δὲν μπορεῖ νὰ πάρη κανεὶς γραμμὴ καὶ βοηθᾶ συνεχῶς ἡ διακόπτει ἀποτόμως. Ἐπὶ πλέον, τὸ χειροκίνητο ἐσωτερικὸ δίκτυο τοῦ χωριοῦ δὲν λειτουργεῖ καλῶς, ὥστε νὰ μὴν γίνεται εὔκολος ἡ ἐπικοινωνία μεταξὺ τῶν συνδρομητῶν. Καὶ ἐρωτῶμεν τὸν ΟΤΕ: Διατί δὲν βελτιώνει τὸ δίκτυον ὥστε νὰ ἐξυπηρετοῦνται τηλεφωνικῶς οἱ συνδρομηταί, οἱ ὁποῖοι ἀναγκάζονται πολλὲς φορὲς νὰ πηγαίνουν στὸ τηλεφωνικὸ Κέντρον (αὐτόματο) γιὰ νὰ ἐπικοινωνήσουν; Διατί τότε ἔγινε ἡ τοποθέτησις καὶ σύνδεσις τῶν τηλεφώνων; Καὶ πότε θὰ αὐτοματοποιηθοῦν τὰ τηλέφωνα τοῦ χωριοῦ μας; Πέρασε πολὺς καιρὸς ἀπὸ τότε ποὺ μᾶς τὸ ὑπεσχέθησαν. Ἀλλοιῶς εἶναι δῶρον ἄδωρον...

Η ΓΕΝΙΚΗ ΣΥΝΕΛΕΥΣΙΣ

Στὶς 10 Μαρτίου ἔγινε ἡ ἐτήσια γενικὴ συνέλευσις τοῦ Συλλόγου μας, στὴν ὁποία ἐξετέθησαν τὰ πεπραγμένα τοῦ πρώτου ἔτους τῆς θητείας τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου. Κατ' αὐτὴν ἐνεκρίθησαν παμψηφεὶ τὰ πεπραγμένα, ὁ ἀπολογισμὸς 1973, ὁ προϋπολογισμὸς 1974 καὶ ἡ ἔκθεσις τῆς Ἐξελεγκτικῆς Ἐπιτροπῆς.

ΕΥΘΥΜΑ ΚΑΙ ΣΟΒΑΡΑ

★ Δικηγόρος τῶν Ἀθηνῶν, μὲ τὴν σοφίαν τῆς ἐπιστήμης καὶ μὲ τὴν θέλησιν νὰ συμβουλεύση συγχωριανόν του γιὰ τὸ τί πρέπει νὰ κάνη:

— Γιῶργο, ἐσὺ εἶσαι καλὸ παιδί, ἐργατικὸς καὶ νέος καὶ μπορεῖς νὰ γίνης ἕνας καλὸς καὶ προοδευτικὸς κτηνοτρόφος. Ξέρεις, ἡ κτηνοτροφία σήμερα ἀποδίδει καὶ θὰ γίνης καλὸς νοικοκύρης....

Καὶ ὁ Γιῶργος ἀπαντᾶ:

— Τὸ ἔχω σκεφθῆ, τὸ θέλω καὶ θὰ φτιάξω τὸ μεγαλύτερο κοπάδι, ἀρκεῖ ἐσύ, ποὺ ἔχεις γνωριμίες στὴν Ἀθήνα, νὰ μοῦ βρῆς καὶ νὰ μοῦ στείλης ἕναν - δυὸ καλοὺς τσοπάνηδες!

★ Τὸ κινήγι σὲ ἔξαρση. Ἡ ταβέρνα γεμάτη ἀπὸ τοὺς πιστοὺς τῆς Ἀρτέμιδος. Σχέδια γιὰ τὴν ἐξόρμηση τῆς ἑπομένης. Σχόλια γιὰ τὴν κινηγετικὴ ἐπιτυχία τοῦ τυχεροῦ χωριανοῦ μας Ἠλία Τζιβάρα, ποὺ μὲ μιὰ τουφεκιὰ σκότωσε δύο ἀγριογούρουνα. Ἀπίστευτο καὶ ὅμως ἀληθινό! Ὁ ἀνοικτομάτης κινηγὸς ἔπασε ἀγέλη ἀγριοχοίρων στὸν ὕπνο καὶ ἀπὸ τότε δὲν πιάνει ὁ ὕπνος τοὺς ὑπολοίπους κινηγούς. Εὐτυχῶς ποὺ τώρα τελείωσε ἡ κυνηγετικὴ περίοδος.

★ Ὁ Χρῆστος (νησιώτης) καὶ ὁ Θέμης (βοννήσιος), φίλοι καὶ στὴ ζωὴ καὶ στό... κρασί, τὰ κουτσομπόνουν στὴν ταβέρνα τοῦ χωριοῦ μας. Ποτήρι στὸ ποτήρι καὶ τραγούδι στὸ τραγούδι περνοῦν μὲ πολὺ κέφι ἕνα ἀπόγευμά τους. Ὁ Χρῆστος, νοσταλγὸς τῆς νησιώτικης πατρίδας του, ἀρχίζει σὲ μιὰ στιγμὴ νὰ τραγουδᾶ ἕναν εὔθυμο θαλασσινὸ σκοπό. Πρὶν καλὰ - καλὰ τελειώση τὴν πρώτη στροφὴ τοῦ τραγουδιοῦ, ὁ Θέμης τὸν διακόπτει καὶ διαμαρτυρόμενος τοῦ λέει: Σταμάτα Χρῆστο, αὐτὸ τὸ τραγούδι, γιατί ἐμένα μὲ πιάνει ἡ θάλασσα!...